

“मीठे बच्चे- बाबाको यो अनौठो दोकान हो, जहाँ सबै प्रकारको समान मिल्छ, यस दोकानको तिमी मालिक हौ।”

प्रश्न:- यस अनौठो दोकानदारको नक्कल कसैले गर्न सक्दैन, किन ?

उत्तर:- किनकि उहाँ स्वयं सबै खजानाहरूको भण्डार हुनुहुन्छ। ज्ञानको, सुखको, शान्तिको, पवित्रताको सबै चीजहरूको सागर हुनुहुन्छ, जसलाई जे चाहिन्छ त्यो मिल्न सक्छ। निवृत्ति मार्गहरूको पासमा यो समान मिल्न सक्दैन। कसैले पनि आफूलाई बाबा समान सागर भन्न सक्दैन।

गीत:- तुम्हे पाके हमने....

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरू बसेका छन् बेहदको बाबाको पासमा, जसलाई बेहदको पिता पनि भन्न सकिन्छ भने बेहदको दादा पनि भन्न सकिन्छ। फेरि बेहदका बच्चाहरू बसेका छन् र बाबाले बेहदको ज्ञान दिइरहनु भएको छ। हदको कुरा अब छुट्यो। अब बाबाबाट बेहदको वर्सा लिनु छ। यो एउटै दोकान ठहरियो। हामी के चाहन्छौं, यो मनुष्यहरूलाई थाहा छैन। बेहदको बाबाको दोकान त धेरै ठूलो छ। उहाँलाई भनिन्छ सुखको सागर, पवित्रताको सागर, आनन्दको सागर, ज्ञानको सागर....। दोकानदारको पासमा धेरै प्रकारको समान हुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ बेहदको बाबा। उहाँको पासमा पनि भेराइटी समान छ। के-के छ ? बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, सुखको, शान्तिको सागर हुनुहुन्छ। उहाँको पासमा यो अनौठो, अलौकिक समान छ। फेरि गाइएको पनि छ- सुख-कर्ता। यो एउटै दोकान छ, अरू कसैको पनि यस्तो दोकान हुँदैन। ब्रह्मा, विष्णु शंकरको पासमा के समान छ ? केही पनि छैन। सबैभन्दा उच्च समान छ बाबाको पासमा, यसैले उहाँको महिमा गाइन्छ। त्वमेव माताश्च पिता..... यस्तो महिमा कहिल्यै कसैको गाइदैन। मनुष्य शान्तिको लागि भट्किरहन्छन्। कसैलाई औषधी चाहिन्छ, कसैलाई के चाहिन्छ। ती सबै हदका दोकान हुन्। सारा दुनियाँमा सबैको पासमा हदका चीजहरू छन्। उहाँ एक बाबा हुनुहुन्छ, जसको पासमा बेहदको कुरा छन्। यसैले उहाँको महिमामा गाउँछन् पतित-पावन हुनुहुन्छ, लिबरेटर हुनुहुन्छ, ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, आनन्दको सागर हुनुहुन्छ। यो सबै प्रकारको समान छ। लिस्ट लेख्यौं भने धेरै लामो हुन्छ। जब बाबाको पासमा यी चीजहरू छन् भने बच्चाहरूको पनि हक छ ती चीजहरूमा। तर यो कसैको बुद्धिमा आउँदैन- जब यस्ता बाबाको हामी बच्चाहरू हौं भने बाबाको चीजहरूको हामी मालिक हुनुपर्छ। बाबा आउनुहुन्छ पनि यहाँ। बाबाको पासमा जुन सबै चीजहरू छन् ती अवश्य लिएर आउनुहुन्छ। उहाँको पासमा लिनको लागि त जान सकिँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई आउनुपर्छ। कल्प-कल्प, कल्पको संगममा म आएर तिमीलाई सबै चीजहरू दिन्छु। मैले जे तिमीलाई समान दिन्छु, त्यो फेरि कहिल्यै मिल्न सक्दैन। आधाकल्पको लागि तिम्रो भण्डार भरिन्छ। यस्तो कुनै अप्राप्त वस्तु रहँदैन जसको लागि पुकार्नु परोस्। ड्रामा प्लान अनुसार तिमीले सबै वर्सा लिएर फेरि बिस्तारै-बिस्तारै सिँढी भर्छौं। पुनर्जन्म पनि अवश्य लिनुपर्छ। ८४ जन्म पनि लिनु छ। ८४ को चक्र भन्छन् तर अर्थ बुझ्दैनन्। ८४ को बदलामा ८४ लाख जन्म भनिदिन्छन्। मायाले भूल गराइदिन्छ। यो अहिले तिमीले बुझेका छौं फेरि यो सबै भुल्छौ। यो समयमा समान लिन्छौ, फेरि सत्ययुगमा राजाई गर्छौं। तर उनीहरूलाई यो थाहा हुँदैन- यो राजाई

२०७३ वैशाख १ बुधवार १३-०४-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

हामीलाई कसले दियो ? लक्ष्मी-नारायणको राज्य कहिले थियो ? स्वर्गको सुखको गायन पनि छ । सबै किसिमको सुख दिनुहुन्छ । यसभन्दा बढी कुनै सुख हुँदैन । फेरि त्यो सुख पनि प्रायः लोप हुन्छ । आधाकल्प पछि रावण आएर सबै सुख खोसिदिन्छ । कसैसँग रिसायो भने भन्छन्- तेरो कला काया नै खतम भएको छ । तिमी जो सर्वगुण सम्पन्न थियौ, १६ कला सम्पूर्ण थियौ, ती कलाहरू सबै खतम भएको छ । एक बाबा बाहेक कसैको यति महिमा छैन । भन्छन् नि- पैसा छ भने घुमेर आऊ ।

तिमी विचार गर स्वर्गमा कति अथाह धनमाल थियो । अहिले त्यो कहाँ छ र । सबै गुम हुन्छ । धर्म भ्रष्ट, कर्म भ्रष्ट बन्छन् । त्यसैले धनमाल पनि गुम हुन्छ । फेरि तल गिर्दै आउँछन् । बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमीलाई यति धन दिएँ, तिमीलाई हीरा जस्तो बनाएँ । फेरि तिमीले धनमाल कहाँ गुमायौ ? अब फेरि बाबा भन्नुहुन्छ- आफ्नो वर्सा, पुरुषार्थ गरेर लेऊ । तिमी जान्दछौ- बाबाले हामीलाई फेरि स्वर्गको बादशाही दिइरहनु भएको छ र भन्नुहुन्छ- हे प्यारा बच्चाहरू ! मलाई याद गर्नु भने तिमीमा जुन खिया लागेको छ त्यो निक्कलन्छ । बच्चाहरूले भन्छन्- बाबा हामी भुलिहाल्छौं । यस्तो किन ? कन्याले जब विवाह गर्छिन् भने पतिलाई कहिल्यै बिर्सिन्छन् र ! बच्चाहरूले कहिल्यै आफ्नो बुवालाई बिर्सिन्छन् र ! बाबा त दाता हुनुहुन्छ । बच्चाहरूले वर्सा लिनु छ भने अवश्य याद गर्नुपर्छ । बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू ! यादको यात्रामा रहन्छौ भने विकर्म विनाश हुन्छ, अरू कुनै उपाय छैन । भक्ति मार्गमा तीर्थ यात्रा, गंगा स्नान आदि जो गर्दै आएका छौ, सिँढी तल भर्दै आयौ । माथि त चढ्न सक्दैनौ । नियम छैन । सबैको भर्ने कला नै छ । यो जुन भन्छन्- फलानो मुक्तिमा गयो, यो त भूट हो । फर्केर कोही जान सक्दैन । बाबा आउनु भएको छ, तिमीलाई १६ कला सम्पूर्ण बनाउन । तिमीले नै गाउँथ्यौ- म निर्गुण हारेमा.... अहिले तिमी जान्दछौ- बाबाले गुणवान बनाउनु हुन्छ । हामी नै गुणवान पूज्य थियौं । हामीले वर्सा लिएका थियौं । ५ हजार वर्ष भयो । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- तिमीलाई वर्सा दिएर गएको थिएँ । शिवजयन्ती, रक्षाबन्धन, दशहरा आदि मनाउँछन् फेरि पनि केही बुझ्दैनन् । सबै कुरा भुल्छन् । फेरि बाबा आएर याद दिलाउनुहुन्छ । तिमी नै थियौ फेरि तिमीले राज्य भाग्य गुमायौ । बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- अब यो सारा पुरानो दुनियाँ जीर्ण भएको छ । दुनियाँ त यही हो । यही भारतवर्ष नयाँ थियो, अब पुरानो बनेको छ । स्वर्गमा सदा सुख हुन्छ । फेरि द्वापरबाट जब दुःख शुरू हुन्छ, तब यी वेद-शास्त्र आदि बन्छन् । भक्ति गर्दै-गर्दै जब तिम्रो भक्ति पूरा हुन्छ तब भगवान् आउनु हुन्छ नि । ब्रह्माको दिन, ब्रह्माको रात । आधा-आधा हुन्छ नि । ज्ञान दिन, भक्ति रात । उनीहरूले त कल्पको आयु उल्टो-सुल्टो गरिदिएका छन् ।

त्यसैले सबैभन्दा पहिले तिमीले सबैलाई बाबाको महिमा सुनाऊ । बाबा ज्ञानको सागर, शान्तिको सागर हुनुहुन्छ । कृष्णलाई कहाँ भनिन्छ र- निराकार पतित-पावन, सुखको सागर... होइन, उनको महिमा नै अलग छ । रात-दिनको फरक छ । शिवलाई भनिन्छ नै बाबा । कृष्ण बाबा भन्न सुहाउँदैन । कति ठूलो भूल हो । फेरि सानो-सानो भूल गर्दा-गर्दै १०० प्रतिशत भुलेका छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- संन्यासीहरूबाट कहिले यो सौदा मिल्न सक्दैन । उनीहरू हुन् नै निवृत्त मार्गवाला । तिमी सम्पूर्ण निर्विकारी थियौ, निर्विकारी दुनियाँ थियो । यो हो विकारी दुनियाँ । फेरि भन्छन्- के सत्ययुगमा बच्चा पैदा हुँदैन ? वहाँ पनि त विकार थियो । अरे, त्यो हो नै सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ ।

२०७३ वैशाख १ बुधवार १३-०४-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुवन

सम्पूर्ण निर्विकारी फेरि विकारी हुन कसरी सकछन् ? फेरि सत्ययुगमा सबै यतिका मनुष्य होउन्- यो कसरी हुन सकछ ? वहाँ यतिका मनुष्य कहाँ हुन्छन् र । भारत खण्ड बाहेक अरू कुनै खण्ड वहाँ हुने छैन । उनीहरूले भन्छन् पनि- हामीले मान्न सक्दैनौं । दुनियाँ त सदा भरिभराउ हुन्छ, केही पनि बुझ्दैनन् । बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- भारतवर्ष गोल्डन एज थियो । अहिले त आइरन एज पत्थरबुद्धि छ । अब तिमी बच्चाहरूले ड्रामाको रहस्यलाई बुझेका छौ । गान्धी आदि सबैले रामराज्य चाहन्थे । तर महाभारत लडाईं लागेको देखाउँछन् । फेरि त खेल खतम । फेरि के भयो ? केही पनि देखाएका छैनन् । बाबाले बसेर यो सम्झाउनु हुन्छ । यो त बिल्कुलै सहज छ । शिव जयन्ती मनाउँछन् भने अवश्य शिवबाबा आउनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ हेभनली गड फादर त्यसैले अवश्य गेट खोल्न आउनुहुन्छ । आउन पनि त्यतिबेला आउनुहुन्छ जब नर्क हुन्छ । स्वर्गको द्वार खोलेर नर्कको बन्द गरिदिनुहुन्छ । स्वर्गको द्वार खुल्ला भएपछि अवश्य सबै स्वर्गमा नै आउनेछन् । यी कुरा कुनै कठिन छैनन् । महिमा केवल एक बाबाको छ । शिवबाबाको एउटै दोकान छ । उहाँ हुनुहुन्छ बेहदको बाबा । बेहदको बाबाद्वारा स्वर्गको सुख मिल्छ । बेहदको बाबाले स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ । अवश्य नै स्वर्गको सुख थियो । फेरि हामी नर्कमा किन परेका छौं ? यो कसैले जान्दैन । बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमी नै थियौ फेरि तिमी नै गिरेका छौ । देवताहरूलाई नै ८४ जन्म लिनुपर्छ । अहिले आएर पतित बनेका छन् । उनीहरूलाई नै फेरि पावन बनाउनु छ । बाबाको पनि जन्म हुन्छ भने रावणको पनि जन्म हुन्छ । यो कसैलाई पनि थाहा छैन । कसैसँग पनि रावणलाई कहिलेदेखि जलाउँछौं भनी सोध्यो भने भन्छन्- त्यो त अनादि चल्यै आउँछ । यो सबै रहस्य बाबाले सम्झाउनु हुन्छ । उहाँ बाबाको एउटै दोकानको महिमा छ । सुख-शान्ति-पवित्रता मनुष्यबाट मनुष्यलाई मिल्न सक्दैन । केवल एकलाई कहाँ शान्ति मिलेको थियो र । यो भूट बोल्छन्- फलानोबाट शान्ति मिल्यो । अरे ! शान्ति त मिल्नु छ शान्तिधाममा । यहाँ त एउटालाई शान्ति होला फेरि अर्कोले आएर अशान्ति गर्छ भने शान्तिमा रहन सक्दैनन् । सुख-शान्ति-पवित्रता सबै चीजहरूको व्यापारी एक शिवबाबा नै हुनुहुन्छ । उहाँसँग कोही आएर व्यापार गरुन् । उहाँलाई भनिन्छ नै सौदागर, पवित्रता, सुख-शान्ति-सम्पत्ति सबै कुरा उहाँको पासमा छ । अप्राप्त कुनै वस्तु छैन । स्वर्गको तिमीले राज्य पाउँछौ । बाबा त दिन आउनु भएको छ, लिनेवाला लिँदा-लिँदा थाक्छन् । म आउँछु नै दिनको लागि र तिमी लिनमा ठण्डा पर्छौ । बच्चाहरूले भन्छन्- बाबा मायाको तूफान आउँछन् । हो, पद पनि धेरै उच्च पाउनु छ । स्वर्गको मालिक बन्छौ । यो कम कुरा हो र ! त्यसैले मेहनत गर्नु छ । श्रीमत्तमा चल्यै गर । समान जुन मिल्छ, त्यो फेरि अरूलाई पनि दिनु छ । दान गर्नु छ । पवित्र बन्नु छ भने ५ विकारको दान अवश्य गर्नु छ । मेहनत गर्नु छ । बाबालाई याद गर्नु छ, तब नै कट उत्रिन्छ । मुख्य छ याद । प्रतिज्ञा गर- बाबा म ५ विकारमा कहिले जाने छैन । कसैसँग रिसाउने छैन । तर यादमा अवश्य रहनु छ । नत्र यतिका पाप कसरी विनाश हुन सकछ ? बाँकी ज्ञान त धेरै सहज छ । ८४ जन्मको चक्र कसरी लगायौ, यो कसैलाई पनि तिमीले सम्झाउन सक्छौ । बाँकी यादको यात्रामा मेहनत छ । भारतवर्षको प्राचीन योग प्रसिद्ध छ । के ज्ञान दिनुहुन्छ ? मनमनाभव अर्थात् म एकलाई याद गर्‍यो भने तिम्रा विकर्म विनाश हुन्छन् । तिमीले गाउँथ्यौ पनि- हजुर जब आउनुहुन्छ, अरू सबै संगत छोडेर हजुरसँग नै जोड्नेछौ । हजुरमाथि बलिहार जानेछौ । हजुर बाहेक अरू कसैको पनि याद गर्ने छैनौ । प्रतिज्ञा गरेका थियौ फेरि किन भुल्छौ ? भन्छन् पनि- हथ कार

२०७३ वैशाख १ बुधवार १३-०४-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
डे दिल यार डे.... कर्मयोगी त तिमी हौ। धन्दा आदि गर्दा बुद्धियोग बाबासँग लगाउनु छ। माशुक
बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- तिमी आशिकहरूले आधाकल्प याद गर्नु। अब म आएको छु, मलाई याद
गर। यो याद नै घरी-घरी भुल्छन्, यसमा नै मेहनत छ। कर्मातीत अवस्था भएपछि यो शरीर नै
छोड्नुपर्छ। जब राजधानी स्थापना हुन्छ तब तिमीले कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्छौ। अहिले त सबै
पुरुषार्थी छन्। सबैभन्दा बढी मम्मा, बाबाले याद गर्छन्। सूक्ष्मवतनमा पनि यो देखिन्छ।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ- म जसमा प्रवेश गर्छु, उनको धेरै जन्मको अन्त्यको जन्म हो। उनले पनि
पुरुषार्थ गरिरहेका छन्। कर्मातीत अवस्थामा अहिले नै कोही पनि पुग्न सक्दैन। कर्मातीत अवस्था
भएपछि यो शरीर रहन सक्दैन। बाबाले त धेरै राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ। अब बुझ्नको लागि
बुद्धिमा भरपर्छ। हेभनली गाड फादर एउटै हुनुहुन्छ। उहाँको पासमा नै ज्ञानको सारा समान छ।
उहाँ नै जादूगर हुनुहुन्छ। अरू कसैबाट पनि सुख, शान्ति, पवित्रताको वर्सा मिल्न सक्दैन। बाबाले
राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ। बच्चाहरूले धारणा गरेर अरूलाई धारणा गराउनु छ। जति धारण गर्छौ,
उति वर्सा लिन्छौ। दिन-प्रतिदिन धेरै तयारी माल मिल्छ। लक्ष्मी-नारायण हेर कति मीठा छन्।
उनीहरू जस्तो मीठो बन्नुपर्छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। अरू कुनै पनि सत्सङ्गमा यस्तो भन्छन् र? यो हाम्रो
बिल्कुलै नयाँ भाषा हो, जसलाई आध्यात्मिक ज्ञान भनिन्छ। अच्छा- रूहानी बच्चाहरूको रूहानी
बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार

- १) बाबाबाट जुन सुख, शान्ति, पवित्रताको वर्सा मिलेको छ, त्यो सबैलाई दिनु छ। पहिले
विकारको दान दिएर पवित्र बन्नु छ फेरि अविनाशी ज्ञान धनको दान गर्नु छ
- २) देवताहरू जस्तो मीठो बन्नु छ। बापदादासँग जुन प्रतिज्ञा गरेका छौ, त्यसलाई सदा
याद राख्नु छ र बाबाको यादमा रहेर विकर्म पनि विनाश गर्नु छ।

वरदान:- सबै खजानाहरूलाई विश्व कल्याणप्रति प्रयोग गर्ने सिद्धि स्वरूप भव

जसरी आफ्नो हृदको प्रवृत्तिमा, आफ्नो हृदको स्वभाव-संस्कारको प्रवृत्तिमा धेरै समय
लगाउँछौ, तर आ-आफ्नो प्रवृत्तिबाट पर अर्थात् उपराम रहने गर। हरेक संकल्प, बोल,
कर्म र सम्बन्ध-सम्पर्कमा सन्तुलन राख्यौ भने सर्व खजानाको बचतद्वारा कम खर्च
बालानशीन बन्छौ। अब समय रूपी खजाना, इनर्जीको खजाना र स्थूल खजानामा कम
खर्च बालानशीन बन। यिनलाई स्वयंको सट्टा विश्व कल्याण प्रति यूज गर्नु भने सिद्धि
स्वरूप बन्छौ।

स्लोगन:- एकको लगनमा सदा मगन रह्यौ भने निर्विघ्न बन्छौ।